

mæssige sektor på centralt plan burde der i forslaget være indbygget en pligt for regeringen til at lægge rammerne for en social- og sundhedspolitik, der afstemmes med den generelle økonomiske politik og væksten i de offentlige udgifter.

Socialistisk folkeparti har noteret sig med tilfredshed, at ministeren ikke på forhånd vil afvise, at oprettelse af et „socialråd“ i lighed med det, der er oprettet for uddannelsessektoren, vil kunne medvirke til en strammere central planlægning af den sociale og sundhedsmæssige aktivitet.

Finansiering. En vigtig styringsmekanisme er de refusionssatser, der fra centralt hold hæftes på de enkelte bistandsformer. Dette er erkendt af de fleste. „Neutralitetsbegrebet“, altså tanken om, at lokaladministrationen skal sættes ud over økonomiske prioriteringsproblemer ved valget af bistandsform, har samtidig haft en central placering i debatten.

Flertallet af udvalget har ikke vist vilje til at anvende refusionssatserne som styringsmiddel. Det ses f. eks. af den kendsgerning, at en kommune opnår samme refusionsprocent ved anvendelse af den „høje“ forbigående hjælp som ved anvendelse af den „lave“ varige hjælp. I begge tilfælde får kommunen halvdelen af det udbetalte beløb tilbage og tilskyndes altså økonomisk til at anvende den „lave“ varige hjælp. Er en person imidlertid først placeret i gruppen af modtagere af varig hjælp, vil enhver kommune føle sig økonomisk inspireret til at søge vedkommende placeret under en af de endnu „billigere“ hjælpeformer som f. eks. invalidepension.

Tvært imod at være neutralt er lovforslaget prioriterende. Dog uden at prioriteringen er udtryk for nogen socialpolitisk viljesakt.

Der skal ikke her tages nøjere stilling til neutralitetsbegrebet, men blot slås fast, at hvis der skal kunne tales om en ægte neutralitet, så skal der herske den absolutte uafhængighed for den sociale behandler i valget af bistandsform.

Som et middel til opnåelse af neutralitet har tanken om bloktilskud efter objektive kriterier været drøftet under udvalgsarbejdet. Med sit forslag om indførelse af enheds-skat har socialistisk folkeparti på et tidligt tidspunkt vist sin vilje til at støtte denne

tanke. Men vi har som en ufravigelig betingelse stillet, at fastsættelsen af mindstestandarder på det sociale og andre områder forbliver som et styringsinstrument hos folketinget.

Ved en eventuel indførelse af bloktilskud på det sociale område må socialistisk folkeparti ligeledes forlange, at de vægte, der indgår som beregningsgrundlag for de objektive kriterier, gøres til genstand for en løbende kritisk revision. Eksempelvis indgår boligstandard ikke blandt de nugældende vægte, hvilket må undre, når henses til boligkvalitetens store betydning for den sociale trivsel.

Rådgivning. Bistandslovens stedbarn er blevet den rådgivning og vejledning, der fra alle sider er fremhævet som det væsentligste element i forebyggelsen. Et bredt udsnit af de personalegrupper, der skal arbejde med loven, har forgæves fremhævet nødvendigheden af, at forebyggelsen og det opsøgende arbejde ligestilles med andre bistandsformer i refusionsmæssig henseende.

Fra forskellig side har været fremført som modargument, at vanskeligheden ved at adskille personalets administrative og vejledende opgaver er så tungtvejende, at ethvert forsøg bør afvises. Socialistisk folkeparti bestrider ikke, at sådanne vanskeligheder eksisterer, men må fastholde, at der burde være forsøgt en ordning, hvorefter kommunen fik tildelt et antal rådgiverstillinger til 100 pct. refusion efter sin sociale standard målt efter objektive kriterier.

Udvalgsflertallet har gentagne gange afvist ethvert forsøg på at prioritere forebyggelsen højere, end forslaget tilsigter. Dette sammenholdt med, at udvalgsflertallet ikke har været velvilligt indstillet over for tanken om indsættelsen af en egentlig formålsparagraf i loven, er en af de væsentligste grunde til, at socialistisk folkeparti går mod lovforslaget.

Uddannelse. Socialistisk folkeparti imødeser med forventning den bebudede debat i efteråret 1974 om de sociale uddannelser. Under denne debat vil vi mere detaljeret fremlægge vort syn på de sociale uddannelser som helhed. Allerede nu ønsker socialistisk folkepartis medlem af udvalget imidlertid at slå fast, at det er vor opfattelse